

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1T/42/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125010788
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2025:3125010788.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom v trestnej veci obžalovaného A. B., narodeného X. XXXX XXXX na hlavnom pojednávaní konanom 2. septembra 2025 v Trenčíne, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný A. B., narodený X. XXXX XXXX v Trenčíne, trvale bydliskom C. XXXX/XX, D. E., toho času vo výkone väzby v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov,

je vinný, že

od presne nezisteného času dňa 31.10.2024 do 24.01.2025 opakovane, napriek jej nesúhlasu kontaktoval poškodenú F. D. G. osobne, písomne ako aj prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby, vyhľadával jej prítomnosť, vyhľadával jej osobnú blízkosť, sledoval ju a čakával ju pred prácou, chodil za ňou do práce, pričom:

- dňa 31.10.2024 poškodenú počas celého dňa kontaktoval SMS správami a telefonátmi, pričom jej ten istý deň večer v pizzerii Tropic na Rozkvet v Považskej Bystrici jej vylial 2ks 0,5 l čapovaného piva do tváre,

- dňa 31.10.2024 vo večerných hodinách poškodenú vyhľadal v mieste jej bydliska v Považskej Bystrici, kde sa dožadoval, aby mu otvorila dvere, pričom keď dvere neotvorila, rozbil sklo na vchodových dverách bytovky, dvere následne otvoril a prešiel ku dverám bytu poškodenej, kde jej zapálil dekoráciu na vchodových dverách a porozhadzoval jej botník pri vchodových dverách,

- dňa 02.11.2024 o 10:07 hod. poškodenej poslal na aplikáciu H. pesničku od speváka I. J. s textom „Já si te najdu“,

- neskôr dňa 02.11.2024 poškodenú na svojom motorovom vozidle prenasledoval od OD Tesco v Považskej Bystrici až po bydlisko jej rodičov na sídlisko Rozkvet v Považskej Bystrici, kde sa zamkla vo svojom vozidle, až kým neprišiel jej otec, kedy jej obvinený prisľúbil, že už jej dá pokoj a nebude ju kontaktovať,

- dňa 05.11.2024 čakal na poškodenú na parkovisku pred pobočkou Tatrabanky v Považskej Bystrici, kde pracuje,

- dňa 26.11.2024 prišiel do pobočky Tatrabanky v Považskej Bystrici, poškodenú tam vyhľadal, pričom jej pri tom povedal, že nedopadne dobre,

- dňa 04.12.2024 do poštovej schránky jej osobne doniesol list poškodenej,

- v dňoch 29.12.2024, 31.12.2024 a 01.01.2025 poškodenú opakovane kontaktoval telefonicky a SMS správami na jej súkromné aj pracovné telefónne číslo, a to aj z telefónnych čísiel, ktoré poškodená nepozná, ako aj na sociálne siete, pričom ona ho v elektronických komunikačných službách zablokovala,

- dňa 09.01.2025 prišiel do pobočky Tatrabanky v Považskej Bystrici priamo do kancelárie poškodenej,

- dňa 21.01.2025 prišiel do pobočky Tatrabanky v Považskej Bystrici a odpľul si tam na zem pred dverami poškodenej,

- dňa 24.01.2025 poškodenej poslal z cudzieho telefónneho čísla na jej pracovné číslo SMS správu, čím jeho konanie u poškodenej F. D. G. vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie a podstatne zhoršilo kvalitu jej života, keďže bola nútená vyhľadať psychologickú pomoc s diagnózou posttraumatická stresová porucha a akútna stresová reakcia, začala užívať lieky na spanie, bola nútená odstáť sa

do bytu ku svojim rodičom, ktorí ju odprevádzali z práce a do práce, kolegyňa z práce ju odprevádzala na parkovisko ku jej vozidlu, bála sa chodiť sama von, všade ju musel niekto sprevádzať, prestala chodiť na miesta, kde predtým obvykle chodievala, prestala kultúrne a spoločensky žiť, keďže sa bála, že by sa s obvineným niekde stretla, bála sa byť sama v jeho prítomnosti, čím celkovo bola donútená konaním obvineného zmeniť obvyklý spôsob svojho života,

t e d a

iného prenasledoval takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život a zdravie a podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života tým, že sa mu vyhrážal inou ujmou, že vyhľadával jeho osobnú blízkosť a sledoval ho, že ho kontaktoval prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby a písomne proti jeho vôli,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c) Trestného zákona v znení účinnom v čase spáchania činu („Trestný zákon“).

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 360a odsek 1 Trestného zákona, 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písmeno m) Trestného zákona na trest odoatia slobody 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Pod3a § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odoatia slobody zaraiuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupom stráženia.

Pod3a § 73 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

21.05.2025 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Považská Bystrica („prokurátor“) postupom podľa § 234 ods. 1 Tr. por. (po neúspešnom konaní o dohode o vine a treste, v rámci ktorého obžalovaný nepriznal svoju vinu napriek tomu, že v prípravnom konaní sa k spáchaniu stíhaného skutku priznal) obžalobu Pv 55/25/3306 z 21.05.2025 na obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX („obžalovaný“) pre podozrenie zo spáchania prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. zák., a to na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto uznesenia.

Po prednese obžaloby bol obžalovaný poučený o všetkých jeho procesných právach podľa § 34, resp. § 121 Tr. por.. Zároveň bol poučený podľa § 257 Tr. por. s tým, že k stíhanému skutku môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por.. Po tomto poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., že je nevinný.

Nadväzujúc na vyhlásenie obžalovaného súd na návrh procesných strán na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a poškodenej, čítaním zápisníc o výsluchu svedkov K. E., L. D., K. M. A., N. O., P. G. a K. G. z prípravného konania (postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por.), čítaním znaleckého posudku na osobu obžalovaného č. I. 173 (postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. por.), ako aj čítaním listinných dôkazov (všetko postupom podľa § 269 Tr. por.), a to sms správ a hovorov (č. I. 5-14 a 33-36), listu od obžalovaného (č. I. 32), lekárskej správy (č. I. 206), návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (č. I. 207), uznesenia Okresného súdu Trenčín 80C/5/2025 z 23.01.2025 (č. I. 209), správy od psychológa (č. I. 215), správy z psychiatrie (č. I. 216), správ na obžalovaného (č. I. 220 – 221, 224 – 229, 237 – 238, 240 a 244), obžaloby Pv 194/21/3306, rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica 12T/79/2021 (č. I. 254), uznesenia Krajského súdu v Trenčíne 2To/44/2022 a z prílohovej obálky č. I. 321 odpisu z registra trestov a výpisu z evidencie priestupkov.

Obžalovaný najskôr na priblíženie širších súvislostí uviedol, že niekedy v auguste roku 2024 sa zoznámil s poškodenou na diskotéke v bare Dúha v Považskej Bystrici. Poškodená ho jednoducho zbalila, pričom

on najskôr o ňu vôbec nemal záujem. Začali spolu chodiť, začali sa stretávať a potom začala na neho naliehať, aby u nej býval, s čím súhlasil a nastahoval sa ku nej. Videl ale na poškodenej, že pri ňom nie je uvoľnená, ich vzťah bol strohý, ako keby s ním poškodená chodila proti svojej vôli. Stále do niečo špárala, snažila sa ho nachytať. Hľadala dôvody na výčitky alebo hádku. Skúmala mu telefón, akoby žiarlila. Niekedy musel od nej z bytu z tohto dôvodu ujsť. Mal pocit, že ho akoby vyšetruje. Raz ho v byte vyprovokovala tak, že jej dal facu. Vzťah s poškodenou mal zrejme ukončiť skôr. Samotné ukončenie vzťahu mu nebolo príjemné, snažil sa to ale zvládnuť, vyrovnáť sa s tým. K samotnému stíhanému skutku priblížil, že si nie je vedomý, že by sa voči poškodenej niečoho dopustil. Čo sa týka dňa 31.10.2024, je pravda, že v pizzerii Tropic na Rozkvetu na poškodenú vylial dva poháre piva. Nejednalo sa ale o poháre 0,5 litra, ale len poháre 0,3 litra. V daný deň ale boli s poškodenou ešte stále vo vzťahu a až následne vzťah on ukončil. Je pravda aj to, že rozbil sklo na vchodových dverách do bytovky a následne zapálil dekoráciu na vchodových dverách do bytu poškodenej a porozhadzoval jej botník pri nich, pričom ako dôvod uviedol, že sa s poškodenou chcel rozprávať, čo ale ona odmietla. Tiež je pravdou, že 02.11.2024 o 10:07 hod. poškodenej poslal na aplikáciu Viber pesničku od speváka I. J. s textom „Já si Ťe najdu“. Nič ale za tým netreba hľadať, išlo o zamilovanú pesničku, ktorú poslal z dôvodu, že vzájomné nezhody chcel urovnať, poškodenej chcel len spríjemniť deň. Pokiaľ ide o to, že neskôr 02.11.2024 mal poškodenú na motorovom vozidle prenasledovať od OD Tesco v Považskej Bystrici k jej bydlisku, toto sa odohralo tak, že on išiel do mesta na aute jeho kamaráta, pričom si všimol poškodenú, ako ide od OD Tesco, skoro do neho narazila. Išiel preto potom za ňou k jej bydlisku, kde poškodenej pred jej otcom sľúbil, že ju už nebude kontaktovať. Ani otec poškodenej sa nepohoršoval nad jeho správaním, normálne spolu komunikoval, čo aj bolo dôvodom, že mu písal list. V tomto smere mal za to, že to bola práve poškodená, ktorá ho vyhľadávala a provokovala. Ďalej potvrdil, že 05.11.2024 čakal na poškodenú na parkovisku pred pobočkou Tatrabanky v Považskej Bystrici, kde poškodená pracuje, dôvodom bolo, že vtedy dostal výplatu, pričom voči poškodenej mal dlh za koncert, chcel jej tento dlh splatiť, nechcel jej zostať nič dlžný. Keď sa stretli, dohodli sa aj na vyrovnaní opravy skla, ktoré rozbil 31.10.2024. Poškodená si donesené peniaze aj zobrala. Prítomní boli aj kolegovia poškodenej, rozprával sa asi s riaditeľom pobočky, na obsah rozhovoru si ale už nespomína. Poškodená najskôr, keď ho zbadala, smerovala k nemu, následne ale urobila hysterickú scénu, kedy sa triasla, plakala a akoby sa ho bála. Ku 26.11.2024 uviedol, že je pravda, že prišiel do pobočky Tatrabanky v Považskej Bystrici, kde pracovala poškodená a tú aj vyhľadal. Dôvodom boli dlžné peniaze, ktoré jej položil na stôl a odišiel. Poškodenej sa vtedy nijak nevyhrážal. Tiež je pravda, že poškodenej 04.12.2024 do poštovej schránky vhodil list, ten bol ale určený pre jej otca. Nie je pravda, že by poškodenú v dňoch 29.12.2024, 31.12.2024 a 01.01.2025 opakovane kontaktoval, on nemá a nemal whatsapp. Pripustil, že z dôvodu, že si zmenil číslo, poškodenej poslal jednu správu, ale výlučne z dôvodu, aby tá vedela, že je to jeho nové číslo. Toto celé nasledovalo po tom, ako sa náhodne stretli na pumpe. Čo sa týka ďalších návštev poškodenej v pobočke banky, rozviedol, že je možné, že 09.01.2025 tam do pobočky, chcel poškodenú len vidieť. Je pravda aj to, že 21.01.2025 prišiel do pobočky a si na zem pred dverami kancelárie poškodenej. Bol nahneváný, že poškodená podala trestné oznámenie za niečo, čo sa ani nestalo. Predtým bol totiž na polícii vypovedať z dôvodu podaného trestného oznámenia týkajúceho sa nebezpečného prenasledovania. Nie je ale pravdou, že by 24.01.2025 poškodenej poslal z cudzieho telefónneho čísla na jej pracovné číslo SMS správu. Správu poslal z jeho telefónneho čísla, predtým sa totiž náhodne stretli na pumpe a chcel, aby poškodená mala jeho nové číslo. Doplnil, že sice mal vedomosť o tom, že poškodená si neželala, aby ju kontaktoval, na druhej strane ale vždy išlo len o náhodné stretnutia a ak aj poškodenú kontaktoval, týkalo sa to vyrovnania dlhu. Nebolo to teda tak, že by poškodenú kontaktoval napriek jej nesúhlasu, všetko bolo podmienené dlžnými peniazmi, alebo spôsobenou škodou, čo len chcel vyrovnať. Pokiaľ ide o to, že v prípravnom konaní sa k spáchaní stíhaného skutku doznal s tým, že si uvedomuje, čo poškodenej spôsobil, k tomu na hlavnom pojednávaní uviedol, že to nie je pravda, nemal vtedy čistú hlavu, čo si uvedomil až s odstupom času. Po rozchode s poškodenou začal požívať drogy, a to pervitín, fentanyl a heroín, bol aj hospitalizovaný na psychiatrii. Napriek tomu sa na drogách necíti závislý, proste ich užíval. Alkohol nepil, nemá sa potom pod kontrolou.

Možno uzavrieť, že poškodená vypovedala o skutkových okolnostiach tak, ako sú uvedené vo výroku tohto rozsudku. K vzťahu s obžalovaným uviedla, že najskôr si začali písať a stretávať sa, potom začali spolu chodiť a trávili spolu veľa času. Už vtedy na obžalovanom pozorovala zmeny nálad, raz bol normálny, behom chvíľky bol ako nepričetný, kričal až sa triasol, mal svoje paranoje, na základe ktorých vyvolával hádky, veľakrát jej povedal, že ona tomu nerozumie, všetko to boli len jeho paranoje a domýšľanie, ktoré sa prejavovali tak, že nemohla zapínať televíziu, nemohla zasvecovať svetlo, nemohla nosiť mobil ani hodinky, lebo mal neustále pocit, že ich niekto sleduje. Takéto správanie nepovažovala

za normálne, pretože vždy, keď takto vybuchol jej vulgárne nadal a potom vzápätí sa ospravedlnil s tým, že má v sebe nejakého démona a nevie čo sa s ním deje. Na začiatku nevedela, že bol niekoľkokrát v base, to sa dozvedela neskôr. Vtedy sa bála s ním rozísť, pretože nevedela, čo presne má od neho čakať. Celé ich vzťah trval asi dva mesiace. Ich vzťah skončil tým, že 29.10.2024 ju obžalovaný udrel dlaňou do tváre až tak, že spadla, a to z dôvodu, že sa pýtala na jednu SMS, čo mu videla v telefóne. Na ošetrení nebola, ale bolela ju vtedy celá hlava. Políciu nevolala. Vtedy mu povedala, nech odíde, ale odišiel až ráno. Ku stíhanému skutku priblížila, že 31.10.2024 ukončila s obžalovaným vzťah a následne obžalovaného opakovane, osobne telefonicky aj cez SMS upozornila, že si nepraje, aby ju kontaktoval akýmkoľvek spôsobom, že má z neho strach. Obžalovanému vtedy povedala, že večer pôjde do pizzerie s kamarátkami. Tam okolo 20:00 hod. obžalovaný prišiel, najskôr na ňu vylial prvý pohár piva a keď ho žiadala, aby sa upokojil, vylial na ňu aj druhý pohár piva. Potom odišiel, ona sa celá triasla a asi okolo 20:30 hod. odišla aj ona. Išla domov. Tam jej od obžalovaného prišli 3 SMS správy, aby išla do okna. Obžalovaný jej aj telefonoval. Ona ale nedvihla a ani neodpovedala na SMS. Následne sa vlámala do jej bytovky a zapálil jej dekoráciu na vchodových dverách a porozhadzoval jej botník pri nich. Toto následne nahlásila na políciu a preto, že sa obžalovaného začala skutočne báť, resp. bála sa, že svoje konanie zopakuje, začala prespávať v byte u rodičov. Doslova bola nútená sa zo svojho bytu odsťahovať. 02.11.2024 po zaslaní piesne cez whatsapp ju obžalovaný prenasledoval aute. Zavolala otcovi, aby prišiel pre ňu k autu, že obžalovaný ju sleduje na aute a bojí sa. Keď zaparkovala auto na parkovisku pred bytovkou rodičov, obžalovaný pristúpil k jej autu, ona tam ale zostala zamknutá, kým neprišiel otec. V prítomnosti jej otca sa s obžalovaným porozprávala, pričom ten sľúbil, že jej dá pokoj. To však nedodržel. Odvtedy sa ju pokúšal niekoľkokrát kontaktovať, ale neúspešne, pretože ho mala zablokovaného. 05.11.2024 ju čakal na parkovisku pred pobočkou Tatrabanky. Chcel jej dať nejaké darčeky a rozprávať sa, čo ale ona odmietal. Dal jej 100,- €, z ktorých 70,- € jej bol dlžný a 30,- € jej dal navyše. 26.11.2024 prišiel za ňou do práce, do kancelárie. Videla že je nervózny, má červené oči. Rýchlym tempom, bez zaklopania, vtrhol do jej kancelárie, zavrel dvere a žiadal, aby vyčíslila škodu na dverách, ktoré poškodil, lebo inak nedopadne dobre. Následne odišiel preč. Odvtedy nevie, či ju kontaktoval, keďže ho mala zablokovaného. Následne 04.12.2024 prišiel list jej otcovi, ktorý bol vhodný do schránky. Toto bola pre ňu posledná kvapka a keďže nevedela, čo má ďalej robiť, podala na obžalovaného trestné oznámenie, keďže pociťovala obavy o svoj život a zdravie. Medzitým 27.12.2024 navštívila psychiatričku Dr. Bersihand, pretože mala strach sama chodiť po vonku, obzvlášť po tme, kolegyňa z práce ju musela odprevádzať ku autu, aby sa jej niečo nestalo, rodičia ju čakali v okne alebo na parkovisku, vždy im písala kam a kedy ide, nemohla sa sústrediť v práci, spávať mohla jedine s liekmi na spanie a stále žila u rodičov, pretože naďalej cítila strach, že ju obžalovaný hocikde bude čakať, keďže bol nevypočítateľný a nevedela, čo od neho očakávať. Záver vyšetrenia bola diagnóza postraumatická stresová porucha a akútna stresová reakcia. Ďalej popísala ďalšie dni, kedy ju obžalovaný kontaktoval cez SMS alebo telefonáty. Osobne ju opätovne vyhľadal 09.01.2025 v práci. Prišiel do pobočky Tatrabanky v Považskej Bystrici, prudko otvoril dvere na jej kancelárii, mal nepríčetný pohľad, červené oči a celkovo pôsobil tak, ako keby jej chcel niečo spraviť. Nepovedal nič, na stôl hodil 4 ks 50,- € bankoviek. Rýchlo stlačila bankový poplach, lebo mala z neho strach. Na to obžalovaný rýchlo bez slova odišiel preč. 21.01.2025 prišiel za ňou do práce opäť, a to okolo 16:32 hod.. Pobočka už bola zatvorená, ale vchod nebol zamknutý. Do banky vošiel rýchlym krokom s kapucňou na hlave. Vyzeralo to tak, že chce nabehnúť do jej kancelárie. Zľakla sa a spustila poplach v banke. Ako sa im stretli pohľady, obžalovaný zastavil a oplul zem. Uzavrela, že odkedy za ňou obžalovaný prišiel do banky prvýkrát, bála sa, k autu ju doprevádzali kolegovia. Brala aj lieky na ukludnenie, bývala u rodičov, kam sa presťahovala práve kvôli strachu z obžalovaného. Nedokázala byť sama, bála sa aj náhodných zvukov, či to nie je obžalovaný za dverami. Aj naďalej sa o seba bojí, bojí sa čo sa stane, ak by bol obžalovaný prepustený z väzenia. Na otázky ďalej doplnila, že jej strach z obžalovaného okrem popísaných incidentov plynie aj z toho, že mával často nepríčetný pohľad, kričal a pri tom sa až triasol, mával náhle zmeny nálad a správania sa. Aktuálne už neberie lieky na ukludnenie alebo spánok, jej stav sa zlepšil. Počas vzťahu s obžalovaným tiež nebrala žiadne lieky, tie začala brať až po ich rozchode. Čo sa týka neznámych čísel, to, že ju kontaktoval obžalovaný vyplýva z obsahu i kontextu správ, ako aj zo spôsobu vyjadrovania sa. Celé konanie obžalovaného jej výrazne zhoršilo kvalitu života, v práci robila chyby, prestala spoločensky žiť, potrebovala doprovod, čo celé trvalo od konca októbra 2024 až do začiatku februára 2025. Strach z listu zaslaného jej otcovi mala z dôvodu, že podľa nej ním obžalovaný sledoval primárne kontakt s ňou, berie to ako zámienku ju kontaktovať, navyše z celého kontextu vyplýva, že obžalovaný vedel, že býva u svojich rodičov.

Svedkovia E. a Priedhorský, kolegovia poškodenej z práce, zhodne s poškodenou popísali skutok z 05.11.2024, kedy okolo 17:00 hod. obžalovaný čakal na parkovisku pobočky Tatrabanky v Považskej Bystrici poškodenú a dožadoval sa jej prítomnosti a chcel sa s ňou rozprávať. Títo súčasne zhodne potvrdili, že poškodená z obžalovaného očividne mala z neho strach, nechcela sa s ním rozprávať, bála sa ho a triasla sa. Bála sa byť sama v jeho blízkosti. Títo svedkovia vypovedali aj ku skutku z 21.01.2025, kedy obžalovaný prišiel do pobočky Tatrabanky v Považskej Bystrici, čo následne na poškodenú malo nepriaznivý dopad pokiaľ ide o jej duševné rozpoloženie. Svedok D. tiež uviedol, že mu poškodená opakovane, napríklad pri obede v kuchynke, vravela, že jej obžalovaný zas písal, ale z iného čísla, ako mal predtým, aj že sa stretli niekoľkokrát v meste, ale že sa s ním nechcela rozprávať, napriek čomu ju stále vyhľadával. Odkedy bol obžalovaný uväznený je poškodená v lepšom stave, ale pri rozhovore o ňom býva rozrušená a stále býva v byte u svojich rodičov. To mu vysvetlila tak, že sa nevie vrátiť do svojho bytu kvôli incidentu s obžalovaným, keď jej raz rozbil vchodové dvere a chcel sa k nej násilne dostať do bytu.

Svedkyne M. A. a O., z ktorých druhá menovaná je kamarátkou poškodenej zo školských čias, zhodne s poškodenou popísali skutok z 31.10.2024 v pizzerii Tropic na Rozkvet v Považskej Bystrici. Uviedli, že tam obžalovaný prišiel večer o cca 20:00 hod. a bez akéhokoľvek upozornenia alebo reálneho dôvodu vylial dva 0,5 litrové poháre, najskôr jeden a po chvíli aj druhý, čapovaného piva na poškodenú. Poškodená zostala vystrašená, bála sa a triasla sa.

Svedok G., otec poškodenej, sa o prenasledovaní poškodenej sa dozvedel vtedy, keď niekedy koncom októbra 2024 prišla ku nim domov poškodená celá vystrašená, psychicky na dne a povedala jemu a jeho manželke, že obžalovaný sa cez zavreté vchodové dvere, ktoré rozbil, dostal do bytovky poškodenej, následne jej búchal na dvere, aby otvorila a písal jej SMS, aby otvorila, čo ale ona neurobila. Následne hodil botník pred jej dverami dolu schodmi a podpálil jej venček na dverách. Odvtedy poškodená býva u nich doma, lebo má panický strach z obžalovaného. Pár dní po tomto skutku bola poškodená v Tescu a telefonovala mu, že ju obžalovaný prenasleduje. Poškodenej povedal, nech ide domov, stále spolu telefonovali a išli ju čakať von, pričom jej povedal, aby nevystupovala, kým nebude pri nej. Keď vyšiel pred bytovku, poškodená sedela vo svojom aute a obžalovaný stál zas pri svojom aute, ktoré bolo na opačnej strane cesty. Prišiel teda k obžalovanému a povedal mu, aby poškodenú nechal na pokoji, že tá o neho nemá záujem, nič s ním nechce mať. Obžalovaný mu povedal, že sa chce s ňou iba porozprávať. Poškodená vyšla z auta a obžalovaný jej začal rozprávať všelijaké báchorky, že už to neurobí. Poškodená sa celá triasla a povedala mu, aby jej dal pokoj. Na to mu aj svedok povedal, že na to, aby dvaja mali vzťah s tým obaja musia súhlasiť, ale poškodená nemá o neho záujem a nech sa na to vykašle. Obžalovaný stále niečo rozprával, priblížil sa k poškodenej, aj ju objal, na čo ho ale upozornil, aby ju pustil. Potom išli spolu s poškodenou domov. Pri tejto debata vnímal, ako agresivita obžalovaného postupne stúpala, až sa začal nafukovať. Z rozprávania poškodenej vie, že obžalovaný ju opakovane kontaktoval na súkromný i pracovný mobil, a to i z iných telefónnych čísiel. Posielal jej SMS, prenasledoval ju, chodil za ňou do práce, pričom niektoré SMS videl na vlastné oči. Poškodená chodievala do práce sama na svojom aute, ale odkedy sa raz stalo, že ju obžalovaný čakal pred prácou a kolegovia ju museli odprevadiť k jej autu, vozieval poškodenú do roboty aj z roboty on. Skrátka poškodená bola z obžalovaného na nervy až tak, že išla aj ku psychológovi, pretože nedokázala zaspáť bez tabletiiek a všetkého sa bála. Odkedy sa dozvedela, že obžalovaný bol uväznený, jej stav sa zlepšil. Pred incidentom s obžalovaným poškodená žiadne stavy nemala, bola v poriadku.

Svedkyňa G., matka poškodenej, vypovedala, že osobne nikdy nebola prítomná pri prenasledovaní poškodenej a o všetkom vie len z jej rozprávania z toho, že poškodenú jej manžel chodieval odprevádzať, či už z auta, keď prišla domov, alebo ju vozil do roboty a z roboty. Po tom, čo sa obžalovaný snažil dostať násilím do bytu poškodenej, poškodená prišla k nim domov, celé im to vyrozprávala a odvtedy má z neho taký strach, že u nich býva. Poškodená sa obžalovaného bála až tak, že ho všade videla a dokonca z neho mala taký strach, že nemohla bývať vo svojom byte a preto ho predávala. Krátko po incidente, kedy sa obžalovaný snažil dostať do bytu poškodenej, poškodená keď išla z Tesca volala manželovi, že obžalovaný ju prenasleduje. Na to išiel manžel pre ňu pred ich panelák a ona sa dívala z okna a videla, že pred ich domom je jej manžel, poškodená a obžalovaný. Niečo sa spolu rozprávali, ale ona nebola pri tom. Ostatné informácie má len sprostredkovane od dcéry, nevie uviesť ani dátumy, kedy sa toto stalo. Všetko však bolo v priebehu pár mesiacov, kým obžalovaného neuväznili. Poškodená sa vtedy bála o svoj život, nemohla spať, chodila k psychológovi aj k psychiatricke, bola na liekoch. Niekde niečo buchlo a už sa bála, že sa k nim dobíja obžalovaný. Bola plačlivá, nespoznávala ju. Dovtedy

bola normálna, plná života, chodievala vysmiata, s kamarátkami si posedieť. Odvtedy nechcela nikam chodiť, bála sa, že príde obžalovaný.

Zo znaleckého posudku na osobu obžalovaného vypracovaného znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvia Psychiatria vyplynulo, že obžalovaný trpí zmiešanou poruchou osobnosti s prevahou paranoidných, disociálnych, impulzívnych a narcistických rysov a rozvinutou somatopsychickou závislosťou od metamfetamínu. V prípade alkoholu sa jedná o jeho zneužívanie alkoholu. V minulosti bol hospitalizovaný pre akútnu a prechodnú psychotickú poruchu. Samotná zmiešaná porucha osobnosti a ani rozvinutá závislosť nemajú forenzne významný vplyv na jeho správanie. Je možné, že obžalovaný sa skutkov dopustil v intoxikovanom stave metamfetamínom, dané však nie je možné objektivizovať a verifikovať. Čisto hypoteticky, následkom tejto intoxikácie by boli jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti znížené nepodstatne forenzne nevýznamne. Z analýzy jeho životnej histórie je zrejmé, že jeho správanie rezultuje predovšetkým z jeho abnormálnej štruktúry osobnosti (disocialita, impulzivita, explozivita, agresivita). Obžalovaný mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania. Z psychiatrického hľadiska nie je pobyt obžalovaného na slobode pre spoločnosť nebezpečný, keďže nie je u neho prítomná duševná porucha v pravom slova zmysle. Je predvídateľné, že aj v budúcnosti sa môže dopustiť protiprávneho konania, ktoré rezultuje z jeho abnormálne štruktúrálnej osobnosti (emočná instabilita, absencia empatie, afektívna iritabilita, impulzivita, neschopnosť sebareflexie, extrapunitívne tendencie, pocity výnimočnosti, senzitivná vzťahovačnosť, paranoidita, hyperkritickosť voči ostatným pri zníženej sebakritickosti, správanie zamerané na efekt, snaha budiť dojem, manipulatívnosť, egoizmus, povrchnosť, arogancia, absencia adaptívnejších stratégií zvládania konfliktov a záťažových situácií pri nízkej konfliktovej a frustračnej tolerancii, neschopnosť korigovať svoje názory a postoje). Riziko protiprávneho konania sa zvyšuje v prípade užívania metamfetamínu, kedy tento u obžalovaného uvoľňuje prirodzené brzdiace mechanizmy a súčasne potencuje jeho agresivitu. Obžalovaný má pod vplyvom metamfetamínu tendenciu konať nepremyslene, impulzívne, agresívne, bez anticipácie, v konzekvencii svojho správania. Keďže nie je u neho prítomná duševná porucha v pravom slova zmysle, tak uloženie ochranného psychiatrického liečenia nie je dôvodné. Obžalovanému navrhuje uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Boli tiež oboznámené viaceré SMS správy a prehľad hovorov, ktoré predložila poškodená. Na č. I. 5 a 5 rub. sa nachádza väčší počet správ (celkom 28) písaných obžalovaným poškodenej prostredníctvom aplikácie whatsapp, a to bez akejkoľvek reakcie z jej strany celkom. To, že ich písal obžalovaný poškodenej, je zrejmé z celého ich kontextu, kedy obžalovaný oslovuje poškodenú jej menom, píše o výkyvoch jeho nálad, posielal jej video, ktoré označuje ako spomienku na deň, kedy ho poškodená zbalila, píše jej, že pre ňu má darček do bytu, píše o svojich chybách a žiada o rozhovor, tiež píše o incidente, kedy pri incidente pred bytovým domom poškodenej „bol naliaty“, vyznáva poškodenej lásku a dožaduje sa ďalšej šance. Osobitne významnou je správa, v ktorej obžalovaný poškodenej 02.11.2024 o 8:23 hod. píše, že ju deň predtým čakal pred bytovým domom s tým, že nechcel dlho čakať, aby si nemyslela, že ju prenasleduje. Tiež je 02.11.2024 o 19:52 zrejmý pokus o telefonický kontakt s poškodenej. Na č. I. 7 sú celkom 3 SMS správy od obžalovaného z 31.10.2024 o 21:58 hod. a 1 SMS správa z 31.10.2024 o 23:44 hod., kedy v prvých dvoch obžalovaný na poškodenú nalieha, aby išla do okna, v tretej píše „takže rozprávať sa nechces.ok“ a vo štvrtej poškodenej vyznáva lásku s tým, že tá je na neho tvrdá, ale on miluje, aký je človek. Na č. I. 8 rub sú dve SMS od obžalovaného z 01.11.2024, z ktorých neskoršia je reakciou na správu poškodenej, kde obžalovanému oznamuje, že spolu nadobro skončili s tým, že deň predtým rozbil dvere a nevie, ako nahradí škodu, na čo obžalovaný reaguje, že škodu uhradí. Na č. I. 9 a 11 sú zrejmé pokusy obžalovaného o telefonický kontakt s poškodenej z dní 31.10.2024, 01.11.2024, 02.11.2024, 03.11.2024 a 06.11.2024, a to tak na súkromnom, ako aj pracovnom čísle poškodenej. Z hľadiska meritórneho rozhodnutia považoval súd ďalej osobitne za osobitne významné, že poškodená na základe žiadosti obžalovaného 02.11.2024 zaslala matke obžalovaného číslo účtu, na ktoré jej má obžalovaný dlžné financie vrátiť, pričom táto prijatie správy potvrdila. 02.11.2024 obžalovaný poškodenej napísal „včera som ťa čakal chvíľu pred barakom“ a ďalej jej 02.11.2024 napísal „a auto si kľudne parkuj pred barakom Peťa, je mi jasné, že spávaš doma“. 03.11.2024 obžalovaný poškodenej napísal „ďakujem že tvoji rodičia bývajú tak blízko, cítim ťa“. 18.11.2024 obžalovaný prostredníctvom profilu na FB naliehal na poškodenú, aby mu napísala, koľko jej ešte dlží, chcel to uhradiť, nech ho s poškodenej už nič nespája. Zo správy na č. I. 13 rub je zrejmé, že obžalovaný poškodenej 02.11.2024 o 10:07 hod. poslal na aplikáciu H. pesničku od speváka I. J. s textom „Ja si ťe nájdu“. Z č. I. 33 až 36 je zrejmá snaha o kontakt s poškodenej na jej súkromné

aj pracovné číslo, a to v dňoch 29.12.2024, 31.12.2024 a 01.01.2025, a to tak z telefónneho čísla, ktoré poškodená mala uložené ako nové telefónne číslo obžalovaného (XXXXXXXXXX), ktoré jej ten oznámil pri ich stretnutí, ako sám vypovedal, ako aj z telefónneho čísla XXXXXXXXXXXX, pričom skutočnosť, že išlo obžalovaného, je zrejmé z obsahu a kontextu správy, podľa ktorej „v očiach ľudí si možno sebecka herecka. no v mojich očiach ostanes vzdy ta ktora mu dala tepo, pocit ze nieco viac znamenam a okrem toho to ako vies pripravit ryzoto. som rad ze si...sms zmaz a tiez cislo“. Tiež je zrejmé, že poškodená obžalovaného v elektronických komunikačných službách zablokovala.

Súčasťou spisového materiálu je aj list od obžalovaného, ktorý síce nie je podpísaný a datovaný, obžalovaný ale priznal, že ho písal. Úvodom listu je oslovený otec poškodenej, pričom jeho vlastný text začína tým, že jeho dcéra prišla a obžalovaný jej dal to, čo chce a ako to chce. Spravil nevyhnutné a potrebné a snáď dostala, čo potrebovala. Do posledného dňa myslel len na ňu a jej rozhodnutie, aj keď vedel, že ho dá na kolená. Sám je prekvapený, že dokázal predvídať jej kroky a prispôbiť sa situácii, ktorá deň za dňom prichádzala. Nemá tušenie, koľko toho vie, ale s určitosťou mu vie napísať, že nemá žiaden problém pozrieť sa jemu a jeho manželke do tváre. Potom píše časť pre poškodenú, že odborníci, ku ktorým ho poslala, tvrdia, že má hlavu v úplnom poriadku. Píše len pre to, že otca poškodená zapojila do situácie. Čo sa týka jeho rodiny, všetci sa ku poškodenej správali slušne a s pokorou.

Zo správ z Psychiatrického oddelenia Nemocnice s poliklinikou Považská Bystrica vyplýva, že obžalovaný bol prijatý na tamojšie psychiatrické oddelenie 26.01.2025, kde bol privezený RZP, ktorá bola privolaná policajnou hliadkou, ktorá našla obžalovaného sedieť v zaparkovanom aute, ktoré mu nepatrilo, rozprával z cesty a rýchlotestom bolo zistené, že mal pozitívny výsledok na drogy. Hospitalizovaný bol v dôsledku intoxikácie pervitínom na odsledovanie. Počas hospitalizácie obžalovaný napadol spolupacienta, preto bol fixovaný a musela sa nahlásiť zmena hospitalizácie na nedobrovoľnú. Počas hospitalizácie bola prítomná paranoidná produkcia, afektívna dráždivosť, sklon k impulzivite a riziko nevyspytateľného správania. Zo správy z 31.01.2025 vyplýva, že u obžalovaného je znížená frustračná tolerancia zvýšené riziko agresívneho správania, preto môže byť pre okolie potenciálne nebezpečný. Či je obžalovaný nebezpečný pre spoločnosť ale môže jednoznačne posúdiť iba súdny znalec v odbore psychiatria. Takéto vyšetrenie psychiatrického stavu menovaného súdnym znalcom primárka oddelenia odporúčala vykonať. Obžalovaný bol z psychiatrického oddelenia prepustený 03.02.2025.

Z lekárskej správy A. J. N., praktickej lekárky, vyplynulo, že sa k nej 22.11.2024 dostavila poškodená s ťažkosťami v dôsledku toho, že ju prenasleduje muž, s ktorým sa rozišla. Necítila sa dobre, mala z neho strach, doma nespávala. Záverom išlo o akútne psychické problémy, nespavosť a s odporúčením na odborné psychiatrické vyšetrenie.

Z lekárskej správy Mgr. Tomáša Václavka, psychológa, vyplynulo, že poškodená je v ich evidencii od 27.10.2021 s diagnózou adaptačná porucha. Opakovane absolvovala psychoterapeutické sedenia a jedno psychodiagnostické vyšetrenie 25.11.2024 so záverom adaptačná porucha u premorb. akcentovanej osobnosti s histriónskymi rysmi, emočnou labilitou, impulzivitou, akt. intelekt. kapacita a výkonnosť na úrovni mentálnej subnormy s parc. Inhibíciou kognitívnych funkcií, poruchy pozornosti, prežívanie vlastného ohrozenia, vzťahovosť voči okoliu, úzkostné a obavné prežívanie, neuroticizmus, intrapsychická tenzia, strata sebadôvery, redukcia záujmov.

Z lekárskej správy MUDr. Ing. Monika Bersihand, psychiatricky, vyplynulo, že poškodená je v evidencii jej ambulancie od 27.12.2024, pričom trpí postraumatickou stresovou poruchou a akútnou stresovou poruchou, pričom ku dňu podania správy bola v ambulantnej liečbe. V čase podania správy bol jej stav stabilizovaný.

Návrhom z 22.01.2025 sa poškodená domáhala voči obžalovanému na súde nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by obžalovanému bolo zakázané úmyselne sa k nej priblížiť na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov a akokoľvek ju kontaktovať. V podanom návrhu popísala skutočnosti v zásade tak, ako tomu bolo na hlavnom pojednávaní. Uznesením súdu 80C/5/2025 z 23.01.2025 bolo návrhu poškodenej vyhovené.

Mesto Považská Bystrica podalo 19.03.2025 správu, že obžalovaný v evidencii mesta nemá záznam a iné skutočnosti im nie sú známe. Ústav na výkon trestu odňatia slobody podal 20.03.2025 správu, podľa

ktorej u obžalovaného neboli počas výkonu väzby zásadné negatívne poznatky. Zo správy Sociálnej poisťovne je zrejmý prehľad zamestnávateľov obžalovaného. Podľa pracovného posudku spoločnosti MONT, s. r. o. z 10.04.2025 bol obžalovaný v tamtojšej spoločnosti zamestnaný na dohodu o pracovnej činnosti od 11.07.2024 do 02.09.2024 na pozícii pomocné stavebné a čistiace práce s tým, že jeho pracovná morálka bola dobrá. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny podal 07.02.2025 správu, že obžalovaný bol naposledy vedený ako uchádzač o zamestnanie od 07.06.2024 do 10.07.2024. Pomoc v hmotnej núdzi od 01.01.2023 nepoberal.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Považská Bystrica vypracoval 27.10.2021 obžalobu, na podklade ktorej sa obžalovanému kladie za vinu v bode 1. pokračovací zločin vydierania, v bode 2. prečin nebezpečného vyhrážania a v bode 3. zločin všeobecného ohrozenia a prečin ublíženia na zdraví. Rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica 12T/79/2021 z 10.01.2022 bol obžalovaný na podklade podanej obžaloby odsúdený, za čo mu bol uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne 2To/44/2022 z 20.06.2024 bol rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica 12T/79/2021 z 10.01.2022 v celom rozsahu zrušený a vec bola súdu prvého stupňa vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ celkom deväťkrát prejednaný v trestnom konaní, a to za rôznorodú trestnú činnosť. Boli mu uložené podmienené, ale i najprísnejšie tresty, tj. tresty odňatia slobody nepodmienené. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica 12T/43/2021 z 19.07.2021 za spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov nepodmienené so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tento trest vykonal 06.06.2022.

Vo výpise z evidencie priestupkov má obžalovaný záznam o spáchaní sedemnástich priestupkov, pričom šesť z nich sú priestupky proti občianskemu spolunažívaniu spočívajúce v napadnutí iných osôb, resp. verbálnej agresii voči iným osobám.

Zhodnotiac dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por. (podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i v ich súhrne, bez ohľadu ktorá z procesných strán dôkazy zabezpečila či navrhla vykonať) a tiež prihliadnuc na skutočnosti prebraté na hlavnom pojednávaní, súd aj so zreteľom na všetky platné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, dospel bez akýchkoľvek rozumných pochybností k záveru, že stíhaný skutok sa stal, tento vykazuje všetky zákonné znaky skutkovej podstaty stíhaného prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. zák. a spáchal ho obžalovaný.

Na tomto mieste súd upozorňuje, že podľa § 278 ods. 2 Tr. por. môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Nadväzujúc na uvedené konštatuje, že až na dokazovanie relevantné z hľadiska ukladania trestu, boli na hlavnom pojednávaní boli prebraté skutočnosti a vykonané dôkazy len jednej skupiny, a to dôkazy obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku usvedčujúce. Hoci obžalovaný na jednej strane spáchanie stíhaného skutku poprel, na druhej strane sa paradoxne svojou výpoveďou zo stíhaného skutku usvedčoval. Okrem toho sem patria výpovede poškodenej, svedkov E., D., M. A., O., manželov G., rodičov poškodenej, ale aj SMS správy a prehľad hovorov. Netreba tiež opomínať lekárske správy k psychickému stavu poškodenej a znalecký posudok na osobu obžalovaného.

Na podklade vykonaného dokazovania mal súd bez akýchkoľvek pochybností dokázaný každý jeden čiastkový útok tak, ako sa obžalovanému kladlo za vinu. Napriek tomu, že obžalovaný spáchanie skutku poprel s tým, že podľa jeho názoru poškodenej nič nespôsobil, z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že sa de facto k jednotlivým čiastkovým útokom priznal, vlastne spochybňujúc len následok jeho konania v tom zmysle, že by ním došlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty stíhaného trestného činu. Navyše z predmetných jednotlivých útokov je priamo usvedčovaný výpoveďou poškodenej, ktorá bola v priebehu celého konania konzistentná a navyše bola podporená aj ďalším vykonaným dokazovaním. Nie je preto dôvod pochybovať o jej vierohodnosti.

Okrem toho treba k jednotlivým čiastkovým útokom doplniť, že pokiaľ ide o skutok z 31.10.2024, to, že obžalovaný poškodenú počas celého dňa kontaktoval SMS správami a telefonátmi, bolo dokázané nielen na podklade výpovede poškodenej, ale aj na podklade ňou predloženého výpisu SMS správ a telefonátov. To, že obžalovaný poškodenú vyhľadal ešte v ten istý večer v pizzerii Tropic na Rozkvet v Považskej Bystrici a tam jej vylial 2 poháre pollitrového piva do tváre, bolo dokázané tak výpoveďou samotného obžalovaného, ale aj výpoveďou poškodenej a svedkýň M. A., O.. Žiada sa tu len poznamenať, že ak sa tu obžalovaný bránil tým, že išlo o malé pивá (0,3 l), táto jeho obrana bola vyvrátená ostatným vykonaným dokazovaním, a to práve výpoveďou poškodenej s menovaných svedkýň, ktoré všetky zhodne uviedli, že išlo o pollitrové poháre.

Tiež z výpovede obžalovaného a poškodenej vyplynulo, že neskôr 31.10.2024 obžalovaný poškodenú vyhľadal v mieste jej bydliska v Považskej Bystrici, kde sa dožadoval, aby mu otvorila dvere, pričom keď dvere neotvorila, rozbil sklo na vchodových dverách bytovky, dvere následne otvoril a prešiel ku dverám bytu poškodenej, kde jej zapálil dekoráciu na vchodových dverách a porozhadzoval jej botník pri vchodových dverách. Okrem výpovede procesných strán to dokazuje opäť poškodenou predložený výpis SMS správ a telefonátov, z ktorého je zrejme nielen naliehanie na poškodenú, aby otvorila vchodové dvere, ale aj jednotlivé telefonáty a napokon aj to, že k spôsobeniu škody sa priznal a prejavil vôľu ju uhradiť.

Ani to, že obžalovaný 02.11.2024 o 10:07 hod. poškodenej poslal na aplikáciu Viber pesničku od speváka I. J. s textom „Já si te najdu“, sám obžalovaný nijak nerozporoval a bolo to dokázané výpoveďou poškodenej o ňou predloženým výpisom SMS správ a telefonátov.

Pokiaľ ide o incident z 02.11.2024, kedy obžalovaný prenasledoval poškodenú na motorovom vozidle od OD Tesco v Považskej Bystrici až po bydlisko jej rodičov na sídlisko Rozkvet v Považskej Bystrici, kde sa zamkla vo svojom vozidle, až kým neprišiel jej otec, kedy jej obvinený prisľúbil, že už jej dá pokoj a nebude ju kontaktovať, toto bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo z výpovede poškodenej, priameho svedka G., ktorému poškodená telefonovala s tým, že ju obžalovaný prenasleduje a ktorý ju prišiel čakať pred bytový dom, ako aj nepriamej svedkyne G., ktorá o celej situácii vedela od svedka G. a následne obžalovaného, poškodenú a aj svedka G. videla cez okno stáť a komunikovať pred bytovým domom.

Bolo tiež výpoveďou obžalovaného, poškodenej a priamych svedkov E. a Priedhorského nepochybne dokázané, že obžalovaný 05.11.2024 čakal na poškodenú na parkovisku pred pobočkou Tatrabanky v Považskej Bystrici, kde pracuje.

To, že obžalovaný 26.11.2024 prišiel do pobočky Tatrabanky v Považskej Bystrici, kde vyhľadal poškodenú a dožadoval sa vyčíslenia spôsobenej škody, je zrejme tak z výpovede obžalovaného a poškodenej, ale aj výpovedí už spomenutých svedkov E. a Priedhorského. Z konzistentnej výpovede poškodenej vyplynulo aj to, že okrem dožadovania sa vyčíslenia spôsobenej škody obžalovaný poškodenej povedal, že ak mu predmetné vyčíslenie nedá, nedopadne dobre.

Výpoveď obžalovaného a poškodenej, ako aj samotný na hlavnom pojednávaní oboznámený list ďalej nepochybne dokazujú, že obžalovaný 04.12.2024 do poštovej schránky osobne doniesol list poškodenej. I keď v tejto súvislosti obžalovaný tvrdil, že list adresoval otcovi poškodenej, pri dôkladnom preskúmaní jeho obsahu je zrejmy aj odkaz smerovaný práve pre poškodenú.

Z výpovede poškodenej a ňou predloženého výpisu SMS správ a telefonátov je zrejme, že obžalovaný poškodenú v dňoch 29.12.2024, 31.12.2024 a 01.01.2025 opakovane kontaktoval telefonicky, SMS správami, ako aj na sociálne siete, a to tak na jej súkromné, ako aj pracovné telefónne číslo. Pritom išlo o kontaktovanie z viacerých telefónnych čísiel vrátane takých, ktoré poškodená nemala uložené. Z týchto vykonaných dôkazov tiež vyplýva, že poškodená obžalovaného v elektronických komunikačných službách zablokovala.

Obžalovaný a poškodená tiež zhodne vypovedali, že obžalovaný najskôr 09.01.2025 prišiel do pobočky Tatrabanky v Považskej Bystrici priamo do kancelárie poškodenej, kde poškodenej dal celkom 200,- € ako náhradu ním spôsobenej škody na rozbitých vchodových dverách a následne opäť 21.01.2025, po tom, ako už bolo podané trestné oznámenie a on bol vypovedať na polícii, prišiel opäť do

pobočky Tatrabanky v Považskej Bystrici a odpľul si tam na zem pred dverami poškodenej. Výpoveď obžalovaného a poškodenej opäť potvrdzujú výpovede svedkov E. a D..

Napokon to, že obžalovaný 24.01.2025 poškodenej poslal z cudzieho telefónneho čísla na jej pracovné číslo SMS správu, bolo nepochybne dokázané tak výpoveďou poškodenej, ako aj ňou predloženého výpisu SMS správ a telefonátov.

Ak ide o následok konania obžalovaného na poškodenej, žiada sa na tomto mieste doplniť, že aj ten z vykonaného dokazovania bez akýchkoľvek pochybností vyplynul. V tomto smere nie je smerodajná len výpoveď samotnej poškodenej, ale aj výpovede jej rodičov, svedkov G., ďalej svedkov E. a Priedhorského a v neposlednom rade aj oboznámenej lekárskej psychologickkej správy. Poškodená sa skutočne obávala o jej život a zdravie a bola podstatne zhoršená kvalita jej života, o čom vypovedala tak ona sama, ako aj jej rodičia. Poškodená tiež vyhľadala psychologickú pomoc s diagnózou posttraumatická stresová porucha a akútna stresová reakcia, začala užívať lieky na ukludnenie a spanie. Ako následok konania obžalovaného sa odsťahovala do bytu ku svojim rodičom, kde jej otec ju odprevádzal z práce a do práce. Kolegyňa z práce ju zas odprevádzala na parkovisko ku jej vozidlu, pretože poškodená sa bála chodiť sama von. Poškodená a jej rodičia tiež vypovedali o tom, že prestala chodiť na miesta, kde predtým obvykle chodievala, prestala kultúrne a spoločensky žiť, pretože sa bála stretnutia s obžalovaným.

Čo sa týka obrany obžalovaného, ten sa v prvom rade tvrdil, že poškodenú vyhľadával len z dôvodu, že jej chcel vrátiť peniaze a nemal inú možnosť, jedine to urobiť osobne. Toto tvrdenie obžalovaného ale bolo na hlavnom pojednávaní vyvrátené ostatným vykonaným dokazovaním, keď podľa poškodenou predloženého výpisu SMS správ a telefonátov poškodená na základe žiadosti obžalovaného 02.11.2024 zaslala matke obžalovaného číslo účtu, na ktoré jej mal obžalovaný dlžné financie vrátiť, pričom táto prijatie správy potvrdila. Je preto nepochybné, že vrátenie peňazí bolo zo strany obžalovaného len zámienkou, aby mohol poškodenú vyhľadávať.

Pokiaľ ide o ďalšiu obranu obžalovaného, že stretnutia s poškodenou boli len náhodné, aj toto bolo na hlavnom pojednávaní vyvrátené ostatným vykonaným dokazovaním. Práve v poškodenou predloženom výpise SMS správ a telefonátov sú správy, ktoré dokazujú opak, a to, že obžalovaný sledoval, kde sa poškodená nachádza. Konkrétne 02.11.2024 poškodenej napísal „včera som ťa čakal chvíľu pred barakom“. 02.11.2024 zas poškodenej napísal „a auto si kľudne parkuj pred barakom Peťa, je mi jasné, že spávaš doma“. Napokon 03.11.2024 poškodenej napísal: „ďakujem že tvoji rodičia bývajú tak blízko, cítim ťa.“

Napokon ak obžalovaný poprel, že by poškodenú kontaktoval SMS správami, cez sociálne siete či telefonicky od 02.11.2024, okrem 29.12.2024, kedy sa strelil na pumpe, na druhej strane potvrdil, že telefónne číslo XXXX XXX XXX používal on. Práve z tohto telefónneho čísla bolo písané aj volané poškodenej 29.12.2024, 31.12.2024 a 01.01.2025. Obžalovaný potvrdil napokon aj to, že telefónne číslo XXXX XXX XXX tiež používal on a práve z tohto telefónneho čísla bolo volané a poslaná správa 24.01.2025.

Aj vzhľadom na obranu prezentovanú obžalovaným súd ďalej poukazuje, že na to, aby boli naplnené znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaného prečinu sa vyžaduje, aby tento bol páchaný dlhodobo, a teda musí byť páchaný počas obdobia presahujúceho značne dlhé časové obdobie. S obranou v tomto smere sa ale možno stotožniť len v tej časti, že skutočne sa vo vzťahu ku kriminalizácii daného konania vyžaduje, aby toto bolo páchané dlhodobo, teda aby išlo o opakujúce sa, spravidla systematické a sústavné konanie. Nemôžu sa v žiadnom prípade kriminalizovať náhodné alebo len krátkodobé, aj keď v základnej skutkovej podstate popísané, prejavy páchatel'a. Je ale ďalej potrebné dať do pozornosti, že hoci v súčasnosti legálna definícia pojmu „dlhodobo“ neexistuje, tento pojem je možné analogicky vysvetliť prostredníctvom pojmu „po dlhší čas“, ktorý je definovaný v ustanovení § 138 písm. b) Tr. zák. a práve tento ustálená súdna prax chápe spravidla ako časové obdobie prevyšujúce 6 mesiacov. Pojem „dlhodobo“ sa však v niektorých prípadoch vykladá orientačným počtom približne 10 útokov v priebehu jedného mesiaca, avšak i toto obdobie je potrebné dôsledne skúmať pri každom jednotlivom prípade individuálne. Súd sa preto prikláňa k názoru, že pod pojem nebezpečného prenasledovania možno zahrnúť len také spôsoby prenasledovania, ktoré predstavujú opakované, trvajúce, nechcené nadväzovanie kontaktov s obeťou, pričom opakovaním sa rozumie viac ako 10 poku-

sov o kontakt, trvajúcim obdobím potom minimálne doba 4 týždňov. Pokiaľ takéto prenasledovanie pokračuje dlhšiu dobu, je považované za potencionálne vysoko nebezpečné, nakoľko sa tu zvyšuje pravdepodobnosť gradácie útokov a eskalácia násillia vedúceho potom nie len vzácne k pokusu alebo i dokonaniu vraždy obete. Z vykonaného dokazovania, najmä výpovedí obžalovaného a poškodenej, ale aj vypočutých svedkov a poškodenu predloženého výpisu SMS správ a telefonátov, naplnenie pojmu „dlhodobá“ v zmysle načrtnutého výkladu vyplýva. Je totiž daný tak počet rôznych pokusov o kontakt, ako aj obdobie, ktoré v stíhanom prípade dosiahlo prakticky 3 mesiace.

Riadiac sa vyššie uvedenými úvahami súd uzatvára, že bolo bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že obžalovaný konaním popísaným v skutkovej vete rozsudku naplnil všetky znaky skutkovej podstaty stíhaného prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. zák.. Stíhaným konaním totiž poškodenú prenasledoval takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o jej život a zdravie a podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jej života tým, že sa jej vyhrážal inou ujmom (čiastkový útok z 26.11.2024), že vyhľadával jej osobnú blízkosť a sledoval ju (čiastkové útoky z 31.10.2024, ale aj 02.11.2024, 05.11.2024, 26.11.2024, 09.01.2025 a 21.01.2025) a že ju kontaktoval prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby a písomne (čiastkové útoky z 31.10.2024, 04.12.2024, 02.11.2024, 29.12.2024, 31.12.2024, 01.01.2025 a 24.01.2025) proti jej vôli. Že išlo o konanie odporujúce vôli poškodenej je pritom zrejmé tak z výpovede poškodenej, ktorá obžalovaného bezprostredne po ich rozchode nasledujúcom po tom, ako ju obžalovaný udrel 29.10.2024, najneskôr 31.10.2024 osobne telefonicky aj cez SMS upozornila, že si nepraje, aby ju kontaktoval akýmkoľvek spôsobom, ale aj z poškodenu predloženého výpisu SMS správ a hovorov, z ktorého je zrejmé, že na pokusy o kontakt zo strany obžalovaného poškodenej nijak nereagovala. Popísaným konaním obžalovaný naplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty stíhaného prečinu podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. zák.. Pri obžalovanom sa pritom jedná o páchatel'a, ktorý v čase spáchania stíhaného skutku bol trestne zodpovedný z hľadiska veku a príčetnosti, kde obžalovaný je páchatel'om plnoletým a znalecky bola u neho vylúčená existencia duševnej poruchy (tzv. subjekt skutkovej podstaty stíhaného trestného činu). Napokon z vykonaného dokazovania vyplývalo, že obžalovaný konal v priamom úmysle (tzv. subjektívna stránka skutkovej podstaty stíhaného trestného činu), teda vedel a chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom. Toto je zrejmé zo samotného konania obžalovaného spočívajúceho v prenasledovaní poškodenej, keďže tá mu opakovane a jasne dala najavo, že ju nemá kontaktovať, pričom spôsobom popísaným v skutkovej vete rozsudku obžalovaný konal nielen napriek tomuto upozorneniu poškodenej, ale aj napriek tomu, že aj povereným príslušníkom Policajného zboru bol upozornený, že poškodenej si neželá, aby ju kontaktoval a tiež bol upozornený, že takéto konanie je protiprávne.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd aplikujúc § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Za spáchanie prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 Tr. zák. obžalovanému mohol byť ukladaný trest odňatia slobody až na dva roky, čo je od 0 mesiacov do 24 mesiacov. Postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. bola u obžalovaného pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. zistená jedna prirážajúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda, že pred spáchaním stíhaného už bol za trestný čin odsúdený. Nezostalo tiež bez povšimnutia, že obžalovaný bol pred spáchaním stíhaného skutku až deväťkrát prejednaný v trestnom konaní, a to za rôznorodú trestnú činnosť. Boli mu uložené podmienené, ale i najprísnejšie tresty, tj. tresty odňatia slobody nepodmienené. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica 12T/43/2021 z 19.07.2021 za spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov nepodmienenčne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal 06.06.2022. To všetko ale nenaplnilo účel trestu predpokladaný Trestným zákonom a neodradilo obžalovaného od ďalšej trestnej činnosti, práve naopak, aj napriek uloženým a vykonaným trestom obžalovaný páchal protiprávnu (aj trestnú) činnosť. Jedná sa teda u neho nepochybne o osobu so sklonom k jej páchaniu. Preto súd na dosiahnutie účelu trestu predpokladaného v § 34 ods. 1 Tr. zák. (ochrana spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu bude zabránené v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasné vytvorenie podmienok na výchovu obžalovaného, aby viedol riadny život) považoval za spravodlivý a primeraný trest vo výmere 12 mesiacov, tj. v polovici zákonnej trestnej sadzby.

Na výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním stíhaného skutku už bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Vychádzajúc zo znaleckého posudku na osobu obžalovaného, kde znalec odporučil obžalovanému uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, súd toto liečenie obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. aj uložil.

iného prenasledoval takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život a zdravie a podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života tým, že sa mu vyhrážal inou ujmou, že vyhľadával jeho osobnú blízkosť a sledoval ho, že ho kontaktoval prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby a písomne proti jeho vôli,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.